

Nr 79

Av herrar **Nilsson** i Lönsboda och **Carlsson** i Huskvarna, om ersättning av statsmedel för vissa kostnader i taxeringsmål.

Vid det årliga taxeringsarbetet förekommer det ofta att taxeringsnämnden ändrar avgivna självdeklarationer och därvid påför större inkomst-siffror.

Den oförvitlige deklaranten, som vet med sig att hans avgivna självdeklaration är i full överensstämmelse med hans inkomstförhållande, gör då givetvis allt för att få sin rätt klarlagd. Han använder ofta juridisk expert, vilket medför utgifter för honom. Ärendet går då till högre instanser, prövning-nämnd och eventuellt kammarrätt och regeringsrätt. Detta fördröjer ärendets slutliga avgörande, och i de fall taxeringsmyndigheten ålagt vederbörande att utge tillkommande skatt kan detta orsaka ytterligare utgifter.

Då de högre instanserna vid målets slutliga avgörande finna att taxeringsmyndigheten ej haft fog för sina antaganden utan ge deklaranten rätt, är det orättvist att denne genom taxeringsmyndigheternas förvållande och utan egen orsak skall själv bära de kostnader som åsamkats honom för att tillvarataga sina egna rättmätiga intressen.

Dessa kostnader borde bestridas av allmänna medel, då de uppkommit genom statlig myndighets tillskyndan.

Med stöd av det anförda hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta, att kostnader, som åsamkats deklarant i taxeringsmål genom anlitaudet av juridisk hjälp, där högre instanser fastställt den avgivna självdeklarationen, skola ersättas av statsmedel, och att vederbörande utskott måtte utarbeta i anledning härav erforderlig lagtext.

Stockholm den 23 januari 1959

Arvid Nilsson
i Lönsboda

Henning Carlsson
i Huskvarna
